

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 214/2005,**9. veebruar 2005,****millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 999/2001 III lisa seoses kitsede transmissiivse spongioosse entsefalopaatia seirega****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

alles hinnata. Selleks on vaja kitsede TSE ulatuslikuma seire tulemusi.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

- (4) Kooskõlas juhtiva teaduskomitee ja EFSA arvamuste ning eespool nimetatud teatisega tuleks kitsede seiret ühenduse haigustõrjeprogrammide parandamiseks laiendada. Need programmid suurendavad ka tarbijate kaitset, kuigi kitsedest saadavate toodete turvaline hankimine tagatakse edaspidi ka kehtivate meetmetega, eelkõige määruse (EÜ) nr 999/2001 sätetega määratletud riskiteguriga materjali kõrvaldamise kohta.

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrust (EÜ) nr 999/2001, millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 23 esimest lõiku,

ning arvestades järgmist:

- (5) Laiendatud seire peaks põhinema ühenduse tugilabori esitatud soovitusel statistiliselt kehtiva uuringu kohta, et teha võimalikult kiiresti kindlaks BSE esinemissagedus kitsedel ning täiendada teadmisi geograafilise ja karjasisese levimise kohta. Seepärast peaks see kehtima kõikide liikmesriikide puhul, keskendudes eriti liikmesriikidele, kus esineb BSE juhtumeid.

(1) Määruses (EÜ) nr 999/2001 sätestatakse kitsede transmissiivse spongioosse entsefalopaatia (TSE) seire eeskirjad.

- (6) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 999/2001 vastavalt muuta.

(2) 28. jaanuaril 2005 kinnitas väikemäletsejate TSE eksperdikomisjon TSE ühenduse tugilabori juhatamisel, et Prantsusmaal tapetud kitsel avastati veiste spongioosne entsefalopaatia (BSE). Tegemist on esimese looduslikes tingimustes elaval väikemäletsejal ilmnenu BSE juhtumiga.

- (7) Arvestades tarbijate võimalikult suure kaitse olulisust, ja selleks, et hinnata BSE esinemissagedust kitsedel, peaksid käesoleva määrusega tehtud muudatused jõustuma viivitamata.

(3) Endine juhtiv teaduskomitee võttis oma 4.–5. aprilli 2002. aasta koosolekul vastu arvamuse väikemäletsejatelt pärit materjali turvalise hankimise kohta, kui BSE esinemine muutub väikemäletsejate puhul tõenäoliseks. Euroopa Toiduohutusameti (EFSA) bioloogiliste ohtude teaduskomisjon kinnitas oma 26. novembri 2003. aasta koosolekul vastu võetud arvamuses juhtiva teaduskomitee avaldust TSEga seotud ohutuse kohta teatavate väikemäletsejatest saadud toodete puhul. Nimetatud EFSA komisjon rõhutas oma 28. jaanuari 2005. aasta teatises, et kõnealust kitse BSEsse nakatumise üksikjuhtumit tuleb

- (8) Kitsede seire programmid tuleks pärast vähemalt kuuekuulist tõhusat seiret läbi vaadata, kui EFSA on esitanud arvamuse kvantitatiivse hindamise kohta seoses jääkohuga, mida tekitab kitseliha ja sellest valmistatud lihatooted.

⁽¹⁾ EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 36/2005 (ELT L 10, 13.1.2005, lk 9).

- (9) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 2

Artikkel 1

Käesolev määrus jõustub päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Määruse (EÜ) nr 999/2001 III lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 9. veebruar 2005

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Markos KYPRIANOU

LISA

III lisa A peatüki II osa punktid 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

“2. Inimtoiduks tapetud lammaste ja kitsede seire

a) **L a m b a d**

Liikmesriigid, kus on üle 750 000 ute ja paaritatud utetalle, peavad aastas kontrollima vähemalt 10 000 inimtoiduks tapetud lambast koosnevat valimit vastavalt punktis 4 sätestatud proovivõtueeskirjadele.⁽¹⁾

b) **K i t s e d**

Liikmesriigid testivad tapetud terveid kitsesid vastavalt punktis 4 sätestatud proovivõtueeskirjadele ja tabelis A loetletud väikseimatele valimimahtudele.

Kui liikmesriigil tekib raskusi piisava arvu tapetud tervete kitsede kogumisega ettenähtud väikseima valimimahu jaoks, võib ta kuni 50 % valimimahu ulatuses testida üle 18 kuu vanuseid kitsesid suhtega üks ühele ja lisaks punktis 3 sätestatud väikseimale valimimahule.

Tabel A

Liikmesriik	Tapetud tervete kitsede väikseim valimimaht ⁽¹⁾
Hispaania	125 500
Prantsusmaa	93 000
Itaalia	60 000
Kreeka	20 000
Küpros	5 000
Austria	5 000
Teised liikmesriigid	kõik

⁽¹⁾ Väikseimad valimimahud on kehtestatud, arvestades iga liikmesriigi tapetud tervete kitsede arvu ja BSE esinemissagedust. Nendega püütakse seada ka saavutatavaid eesmäärke. Väikseimad valimimahud üle 60 000 loomaga võimaldavad 95 % tõenäosusega määrata haiguse 0,0017 % esinemissagedust.

3. Muul põhjusel kui inimtoiduks tapetud lammaste ja kitsede seire

Liikmesriigid testivad vastavalt punktis 4 sätestatud proovivõtueeskirjadele ning tabelites B ja C esitatud väikseimatele valimimahtudele lambaid ja kitsesid, kes on surnud või tapetud, kuid keda ei ole:

- tapetud haiguse likvideerimise programmi raames või
- tapetud inimtoiduks.

Tabel B

Liikmesriikide uttede ja paaritatud utetallede arv	Surnud lammaste väikseim valimimaht ⁽¹⁾
> 750 000	10 000
100 000–750 000	1 500
40 000–100 000	500
< 40 000	100

⁽¹⁾ Väikseimad valimimahud on kehtestatud, arvestades iga liikmesriigi lammaste arvu ja püüdes seada saavutatavaid eesmäärke. 10 000, 1 500, 500 ja 100 looma suurused väikseimad valimid võimaldavad 95 % tõenäosusega määrata haiguse vastavalt 0,03 %, 0,2 %, 0,6 % ja 3 % esinemissagedust.

⁽¹⁾ Väikseim valimimaht on arvatud selliselt, et tuvastada 95 % tõenäosusega haiguse 0,03 % esinemissagedust tapetud loomade hulgas.

Tabel C

Liikmesriigi poeginud ja paaritatud kitsede arv	Surnud kitsede väikseim valimimaht ⁽¹⁾
> 750 000	10 000
250 000–750 000	3 000
40 000–250 000	1 000
< 40 000	100 % kuni 200

⁽¹⁾ Väikseimad valimimahud on kehtestatud, arvestades iga liikmesriigi kitsede arvu ja püüdes seada saavutatavaid eesmärke. 10 000, 3 000, 1 000 ja 200 looma suurused väikseimad valimid võimaldavad 95 % tõenäosusega määrata haiguse vastavalt 0,03 %, 0,1 %, 0,3 % ja 1,5 % esinemissagedust.”